

HET STORMT ALS EEN MALLE

Het stormt al dagen. De wind blijft maar waaien en de regen stopt maar niet. Het water komt met bakken uit de hemel. Bij sommige mensen staat de kelder vol water en de straten staan blank. Als je op de fiets naar school gaat, moet je maar hopen dat het stoplicht niet op rood staat. Want dan moet je stilstaan en krijg je natte voeten. Al maakt dat niet eens zoveel uit. Het regent zo hard dat je toch wel drijfnat op school aankomt.

Papa kijkt naar het nieuws op tv.
'Het zal de eerste dagen nog niet beter worden,' zegt de weerman ernstig.
'Nee, het wordt alleen maar slechter.
Voor vannacht voorspel ik al windkracht acht, misschien zelfs wel negen.
En een regen, beste kijkers, liters en liters...'
Papa zet de tv uit.
'Nou, mooi is dat,' mompelt hij.

'Ik ga de kelder maar leeghalen,
want die loopt vannacht anders vast vol.'

Borre komt de trap af. Hij zit ingepakt in zijn regenpak en hij heeft laarzen aan.
'Ha Borre,' zegt papa. 'Zou je me even willen helpen met het leegruimen van de kelder?'
'Willen wel,' zegt Borre. 'Maar ik heb geen tijd. Ik ga bij Elle logeren.'
'Bij Elle logeren?' vraagt papa. 'Bij die drukke wildebras? Daar weet ik niets van, en wat mij betreft komt daar ook niets van in. Dat meisje heeft vast een slechte invloed op jou.'

Borre kijkt papa een beetje verbaasd aan.
'Maar als mama het nou wel goedvindt?'
vraagt hij.

'Tja, als mama het goed zou vinden...'
zegt papa, 'dan eh... dan zou dat de zaak
wel veranderen.'

'Ik ga het gelijk met haar bespreken,' zegt
Borre. 'Tot later en succes met de kelder!'

Borre trekt de deur open.

De regen slaat in zijn gezicht.

'Zo,' zegt mama die net kletsnat met de
boodschappen aan komt lopen. 'Fijn dat je
de deur even voor me opendoet, Borre. Maar
waarom heb je je regenpak aan? Je wilt toch
zeker niet buiten gaan spelen met dit weer?'

'Nee,' zegt Borre. 'Ik ga bij Elle logeren.'

'Bij Elle logeren?' vraagt mama. 'Op de
woonboot bij dat wilde kind? Borre, dat is toch
helemaal geen goed vriendinnetje voor jou?
Die steekt je nog aan met haar dwaze streken.
Nee, daar komt niets van in.'

'Papa vond het anders best, hoor,' zegt Borre.

'Vond papa het wel goed?' zegt mama
verbaasd. 'Dat is echt weer iets voor hem.
Hij was vroeger zelf ook zo'n rauwdouwer.
Nou, vooruit dan maar. Veel plezier.

Maar geen fratsen en kijk uit dat je niet
wegspoelt, want de straten staan al blank.'

'Ik let wel op,' zegt Borre. 'Tot morgen, mama!'

FLATSJ!

Borre tuurt de ondergelopen straat af. Ovi en Radijs kunnen hem nu ieder moment komen ophalen. Ze gaan namelijk alle drie bij Elle logeren. Elles ouders zijn een weekendje naar Ruwstreek. Elle zit al in groep zes en haar ouders vinden altijd heel veel goed. Ze vinden haar oud en wijs genoeg om een paar dagen op het huis te passen. Dus de vier vrienden hebben de woonboot vannacht voor zich alleen.

Door de regen ziet Borre een wit zeil de hoek om komen. Daar zal je ze hebben, denkt Borre. Hij steekt zijn hand op. Ovi en Radijs zwaaien terug. Behendig sturen ze het rubberbootje waar ze in zitten naar Borre. Voorzichtig stapt Borre in. 'Welkom aan boord,' zegt Radijs. 'Dank u, dank u,' antwoordt Borre deftig. 'Anker op, trossen los en gaan met die banaan!'

Met een flinke vaart varen ze over straat. Golven klotsen om de boeg. Radijs schept met een plastic bekertje af en toe wat water uit de boot, want het komt nog steeds met bakken uit de hemel. 'We hebben geluk dat de storm de goede kant op staat,' zegt Ovi. Hij wijst naar het zeil. 'Anders hadden we tegen de wind in moeten roeien.'

'Alles beter dan zwemmen,' zegt Borre.
'Of fietsen,' voegt Radijs eraan toe.
Ze wijst naar een paar fietsers die ze inhalen.
Die komen amper vooruit en hun trappers
gaan steeds onder water.

Bij het kruispunt komt er een bus van links.
'O, kijk uit!' roept Radijs.

'Niets aan de hand,' stelt Ovi haar als een
echte kapitein gerust. 'Hij heeft ons al gezien,
en verkeer van rechts gaat voor.'
De chauffeur heeft de drie inderdaad gezien.
Hij remt en spetterend komt de bus
tot stilstand.
Met open mond kijken hij en al zijn
passagiers Borre, Radijs en Ovi na.

'Ik zie Elles huis al,' zegt Borre.
'Kijk, daar. Iets meer bakboord, Ovi!'
Ovi stuurt met het roer de boot wat
meer naar links.
Het water in de sloot staat zo hoog,
dat ze van de straat gewoon tot aan de
voordeur van de woonboot kunnen varen.
Met een stuk touw bindt Borre de boot
vast en Radijs laat het zeil zakken.
'Ik bel wel even aan,' zegt Ovi.
Met het gemak van een echte kapitein
springt Ovi uit de rubberboot, op het
terras van de woonboot.

Maar dan klinkt er geen ding dong,
maar FLATSJ!

Spartelend komt Ovi boven. Hij is van
de natte planken zo het water in gegleden.

'Niet nog eens!' kermt Ovi, die hier in de zomer
ook al een keer tegen zijn zin in het water lag.

'Dit komt me bekend voor,' lacht Elle.

Ze staat bij de voordeur. 'Ik hoorde een grote
plons en dacht: daar zal je Ovi hebben! Ha ha!'

'Ja, heel grappig,' moppert Ovi.

'Help me er nou maar uit.

Ik begin al een beetje te verdrinken.'

Schuddend van het lachen trekt Elle Ovi
aan zijn jas de woonboot op.

'Ha ha ha.' Elle verslikt zich bijna.

'Wat ben ik blij dat je er bent, Ovi.

Ik was een beetje nurks vandaag, maar
dit maakt m'n hele dag weer goed!'

'Super...,' broemt Ovi.

'Ach, nou ben jij toch niet opeens nurks?'
vraagt Elle. 'Kom, laten we snel naar binnen gaan.
Van al die regen word je nog nat straks, ha ha!'

FRUITIGE BADJASSEN

Binnen is het lekker droog en windstil. Borre,
Radijs en Ovi trekken hun natte spullen uit.

Ovi is niet eens heel veel natter dan de andere
twee. Ze zijn alle drie tot op hun ondergoed
kletsnat. Elle gooit hun grote badjassen met
plaatjes van fruit erop toe.

'Hier,' zegt ze. 'Die zijn van m'n vader. Hij spaart
badjassen met fruit erop. Hij heeft er wel
dertig. Ik weet ook niet waarom. Die dingen
zien er echt niet uit, maar ze zijn wel lekker warm.'
Ze hijsen zich in de badjassen.

Om niet uit de toon te vallen,
trekt Elle er zelf ook maar een aan.
'Gaan jullie maar op de bank hangen,' zegt ze.
'Dan zet ik even thee, extra heet.
Zijn jullie zo weer warm.'

Borre kijkt eens goed om zich heen
als hij op de bank zit.
'Leuk toch, zo'n woonboot,' zegt hij.
'En het maakt niet uit hoe hoog het water
komt te staan, de woonboot gaat gewoon mee
omhoog. Dus de kelder zal nooit vollopen.'
'Een woonboot heeft geen kelder,' zegt Radijs.
'Ja, dat is ook weer waar,' zegt Borre.
'Het schommelt wel erg,'
zegt Ovi een beetje moeilijk.
'Als ik maar niet zeeziek word.'

Elle komt de kamer binnen met de thee.
Het is maar goed dat ze zeebenen heeft.
De boot schommelt nu zo hard,
dat de thee bijna uit de kopjes klotst.

De regen klettert op het dak en de
vensters klapperen in de wind.
De woonboot kraakt in haar voegen.

'Volgens mij gaat dit niet goed, hoor,' piept Ovi.
'Ach joh, ik woon hier al m'n hele leven en
het heeft weleens erger gestormd,'
stelt Elle hem gerust.
'En wat zou er nu helemaal kunnen gebeuren?'